

staaende Raad eller Sammenslutninger eller Korporationer vælge Medlemmer ind i denne Kommission.

Nu ved jeg nok, at der bliver sagt: Ja, men Ministeren kan jo skyde de enkelte Embedsmænd, som han nævnde i sin Tale i Gaar, ud og blot lade dem møde som Raadgivere. Men det er ikke Meningen. De Folk, der møder som Raadgivere i en Kommission, kommer jo som Raadgivere i enkelte særlige Anliggender; men de Mænd, jeg nævnde, er ikke Folk, som skulde have at gøre med et ganske enkelt Anliggende, men Folk, som skal have at gøre med det hele. Saa siger man: Men kan de da ikke tilforordnes, stilles ved Siden af de andre? Men det at tilforordne dem vil sige, at man ikke giver disse Mænd Stemmeret. De kan udtale deres Mening, hvis man vil give dem Tilladelse til det, men de faar ikke Stemmeret; ved en saadan Ordning vil de sikkert føle sig i høj Grad tilsidesat. Skal vi ikke gøre denne Kommission alt for uhyre stor, og skal vi ikke lade det komme til, at den ene Side af Kommissionen bliver paa en 20—30 Medlemmer, medens den anden Side bliver en ganske ringe Del — hvad der maaske vil føre til, at den Side af Kommissionen, som man ønskede skulde blive den særlig dygtige, i Virkeligheden bliver den særlig udygtige —, tror jeg, man skal være i høj Grad forsigtig med at gaa i den Retning, som flere ærede Medlemmer har været inde paa.

Det eneste Punkt i Lovforslaget, jeg synes, der egentlig viser sig nogen Uenighed om, er selve Kommissionens Sammensætning. Ja, selvfølgelig er der Uenighed om Skolespørgsmaal, men jeg betragter hele den store Forhandling, der her er ført, som egentlig til Dels liggende udenfor Lovforslaget, idet det egentlig er den Forhandling, som skal føres i Kommissionen ved dens første Fællesmøde. Jeg vil angaaende dette sige til ærede Medlemmer, som har talt her, og som maaske kommer med i Kommissionen, at nu maa de passe paa, for nu staar det i Rigsdagstidende, hvad de her har sagt, og nu har de bundet sig. Men angaaende det omtvistede Punkt om Kommissionens Sammensætning vil jeg bede eventuelle Udvalgsmedlemmer om at overtænke, at vi maa passe paa, at vi ikke faar sammensat en Kommission, der i Virkeligheden bliver umulig, saaledes at Ministeren ingen Hjælp faar af den; for i saa Fald maa Ministeren sige: Saa maa jeg hellere undvære Kommissionen og se selv at udarbejde et Lovforslag.

Formanden: Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Modsigelse, men det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg har, det erkender jeg, sagt, at hvis man skulde vente med at nedsætte en Kommission, til der var en fælles Grundopfattelse af Opdragelsen, kom man til at vente længe. Det staar jeg ved. Og det er ikke i Strid med, at jeg selv har en Grundopfattelse, jeg gerne ønsker, at Kommissionen til-egnede sig, for det har jo ethvert Medlem. Jeg er ikke saa naiv at vente, at min Grundopfattelse trænger igennem og bliver alles, men det er ikke i Strid med den først nævnte Udtalelse, at jeg ønsker, det skal endè med, at Kommissionen faar en Fællesopfattelse med Hensyn til alle Arter af Skoler, for det er en given Ting, at det er galt, hvis Folkeskolen arbejder ud fra een Grundopfattelse, og Mellem-skolen arbejder ud fra en anden Grundopfattelse og Gymnasiet eventuelt ud fra en tredie. Det maa være Kommissionens Sag at drøfte dette Spørgsmaal saa længe, indtil det klares, om det er den Grundopfattelse, det ærede 20de Medlem ønsker for alle Skoler, eller den, jeg ønsker for alle Skoler, der skal gaa af med Sejren, men her er ikke det allerringeste Gran af Selvmodsigelse.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) fremsatte den Udtalelse, at saa længe vi i Henhold til Grundloven har en evangelisk-luthersk Folkekirke, bør der undervises i evangelisk-luthersk Kristendom i den danske Folkeskole. Det var, saa vidt jeg forstod, hans Hovedargument for Bevarelsen af den obligatoriske Religionsundervisning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem glemmer, at Folkeskolen er tilgængelig for Børn fra alle Lejre i religiøs Henseende, og at Hovedbestemmelsen paa det religiøse Omraade i vor Grundlov er den, at vi har Religionsfrihed i Danmark.

Formanden: Det 20de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.